

Sygn. akt III KO 79/18

POSTANOWIENIE

Dnia 29 czerwca 2018 r.

Sąd Najwyższy w składzie:

SSN Tomasz Artymiuk

w sprawie **K.P.**
oskarżonego z art. 286 § 1 k.k. i in.,
po rozpoznaniu w Izbie Karnej na posiedzeniu
w dniu 29 czerwca 2018 r.,
wniosku Sądu Rejonowego w M.
z dnia 28 maja 2018 r. , sygn. akt II K [...] /15,
o przekazanie sprawy innemu sądowi równorzędnemu
na podstawie art. 37 k.p.k

p o s t a n o w i ł

**przekazać sprawę K.P. do rozpoznania Sądowi Rejonowemu
w Z.**

UZASADNIENIE

Postanowieniem z dnia 28 maja 2018 r. Sąd Rejonowy w M. wystąpił do Sądu Najwyższego z inicjatywą przekazania w trybie art. 37 k.p.k. do rozpoznania innemu sądowi równorzędnemu, tj. Sądowi Rejonowemu w Z., sprawy K.P. W uzasadnieniu podniesiono, że z uwagi na stwierdzone u oskarżonego schorzenia potwierdzone opinią sądowo – lekarską nie istnieje wprawdzie możliwość stawiennictwa oskarżonego na rozprawę w sądzie położonym w znacznej odległości od miejsca jego pobytu, natomiast możliwy jest jego udział w czynnościach przed sądem położonym bliżej miejsca zamieszkania.

Sąd Najwyższy zważył, co następuje.

Wniosek o przekazanie sprawy K.P. do rozpoznania Sądowi Rejonowemu w Z., a więc sądowi położonemu najbliżej miejsca zamieszkania oskarżonego, zasługuje na uwzględnienie.

Sąd Najwyższy wielu orzeczeniach wydanych w oparciu o przepis art. 37 k.p.k. wskazywał, że dobrem wymiaru sprawiedliwości pozwalającym na odstąpienie od zasady rozpoznawania sprawy przez sąd właściwy miejscowo jest także konieczność dążenia do rozpoznania konkretnej sprawy bez nieuzasadnionej zwłoki.

Sąd właściwy miejscowo wielokrotnie podejmował próby kontynuowania procesu z udziałem oskarżonego, który konsekwentnie deklaruje zamiar korzystania z przysługującego mu prawa osobistego udziału w rozprawie (k. 261), w tym poddając go opiniowaniu przez biegłych z zakresu medycyny sądowej (k. 323-325).

Z ostatniej, wydanej na zlecenie Sądu Rejonowego w dniu 19 kwietnia 2018 r., opinii wynika, że aktualny stan zdrowia K.P. ze względu na niegojącą się odleżynę kości piętowej wymagającą codziennej zmiany opatrunku nie pozwala na odbycie podróży z Z. do M. Może natomiast oskarżony stawić się w sądzie w miejscu zamieszkania. Proces chorobowy jest utrwalony i nie rokuje szybkiego wyleczenia (k. 452).

Wobec takiego stanu rzeczy oczywistym jest, że jedyną szansę na doprowadzenie do zakończenia procesu w rozsądnym terminie, jest przekazanie sprawy do sądu, do którego K.P. szansę się stawić.

Uwzględniając powyższe, inicjatywę Sądu Rejonowego w M. uznać należało za zasadną i orzec, jak na wstępie.

at